

Városi Polgármesterek Randevúja – Szarvas 2003

Az immár kilencedik alkalommal megrendezett Városi Polgármesterek Randevújának szakmai programjai után a szórakozás és a kikapcsolódás vette át a főszerepet. Az események három helyszínen, a Liget Kempingben, a Városi Sportszarnokban és az Erzsébetligeti sportpályán zajlottak, ahol számtalan lehetőségből választhatták ki a jelenlévők a kedvükre valót. A délutáni program a halászléfőző verseny eredményhirdetésével indult, ahol a halászlét az inyenck legnagyobb öröme nemcsak kóstolni, de bőségesen fogyasztani is lehetett. A jó hangulathoz Maksa Zoltán és Selmezi Tibor jelenléte is hozzájárult, hisz ők is kénytelenül ölték a szálalaválót.

A kiadós ebéd után a bevitt kalóriákat akár le is mozgathatták a vendégek, ugyanis a programok közt labdarúgó-, és kosárlabda-mérkőzés is szerepelt. Lehetőség nyílt egy Mercedes autóbemutatóra is, amire valamilyen többen jelentkeztek, mint a sportrendezvényekre. Ennek oka az, hogy a Mercedes nem szorult különösebb magyarázatra. Ha valaki még ezek után bírta szusszal, akkor az a Jótékonyági Esten kamatoztathatta táncművészt. A ritmus és a tánclepek összhangba kerülését a

Benkó Dixieland Band is segítette, pihentetőül pedig a "Mi városunk" elnevezésű karikatúra pályázat díjátadója szolgált.

"Jól vannak?" - tette fel a kérdést a sokak által jól ismert Benke Laci bácsi mesterszakács, a Francia Lovagrend tagja, aki ezúttal a halászléfőző verseny zsürielnökének felelősségteljes posztját vállalta magára. Azt hiszem a jelenlévők válaszul adott igenje kellőképp tükrözte a délutáni program hangulatát, ahol mindenki megtalálta ebéd gyanánt a

fogára valót. A városok közötti halászléfőző versenyre 29 csapat jelentkezett, de az elkészült "pálmunkakbó" kivételesen nem volt nehéz kiválasztani a legjobban sikerültet. Köszönhető volt ez annak is, hogy rendhagyó módon éppen annyi kategóriában lehetett nevezni, ahány indulója volt a nagy megmérettetésnek. A díjak átadására kicsit várni kellett, ugyanis: - "A zsürinek a kóstolás után a lappangási időt ki kellett várni." Mindenesetre a kóstolt izek alapján Laci bácsi úgy ítélte meg, hogy:

- "A polgármesterek főzni már tudnak!"

Elárulta a hallgatóságnak azt is, hogy akkor jó a halászlé, ha színe olyan, mint egy felbőszült bika vére, a borral viszont csínján kell bánni, mert szerinte annyi bőven elég hozzá, amennyit a szakács belelehel. Az elkészítés fortélyai pedig nem más - tudhatuk meg -, mint hogy kétszer suhintott, egyszer merített viz rottyogjon a bográcsban, alatta pedig víz által szállított hánccsal a szükséges hőt.

A fergetes kategóriában Budapest XV. kerülete nyerte el az első helyezést "Palotai fergetes" halászléremekével, "Dunai mosolygós pirospaprikáival" pedig Kalocsa csapata érdemelte ki az első díjat. Vegyes balatoni kategóriában Siófok csapata került a dobogó legelölőbb fokára, ahol bár rést is készítettek, a zsürit pluszsal nem sikerült megvesztegetni, mert mint tudjuk: "A fél disznó eledl, az egész meg nem fér a koscsiba". Helyezésüket tehát kizárólag halászléjüknek köszönhetik, nyugtatott meg mindenkit a zsürielnök. Különleges kategóriában Gyöngyös csapata indult, akik "Vargányos pisztrángos halászléjükkel", mint igazi kuriózzummal, elsőprő győzelmet arattak. A Szarvasi Cigány Kisebbségi Önkormányzat csapata túróscsuszát is készített, gondolva azokra is, akik "Ne adj Istent" nem szeretik a halászlévet. Az edzésajuk sem szenvedtek nyálankaságokban hiányt, desszert gyanánt választhattak a bejgli és az olvasztott csokoládéba mártogatott gyümölcsök között, melyek az ebéd tökéletes befejezésül szolgáltak.

Két jól ismert humorista, Selmezi Tibor és Maksa Zoltán is fakanalat ragadott a polgármesterei találkozón. Ok azonban nemcsak sóval, borssal, hanem humorral is fűszereztek főztjüket. Így aztán sátruk körül mindig sokan meg-meg álltak, hogy hallgassák élelődesüket, megmosolyogtató történeteiket. Kettejük között a főszakácsi rangot feltétlenül Selmezi érdemelte volna ki, ő egyébként is köztudottan jó szakács hírében áll. Bográcsában ezalkalommal vörösboros kasporkölt rottyogott, mely különleges, fűszeres illatával odavonzotta a sátrak között sétálgató vendégeket.

Humoristatársa, Maksa Zoltán viszont egy egyszerűbb étellel, székelykáposztával próbálkozott. Szó szerint próbálkozott, mert mint mondotta, a konyhaművészetet illetően meglehetősen sekélyes a tudása. Otthon ugyanis két hölgy is uralkodik a konyhában - élete párja és édesanyja -, így neki már nem sok szerep jut. Ez meg is látszott rajta: inkább mások bog-

rácsai körül "südürgött" és kóstoltgató, (olyannyira, hogy saját bevallása szerint pocakja kora délutánra már egy nyolchónapos terhesség jeleit mutatta). A főzést pedig Selmezi Tiborra bízta, akinek kakasporköltje hat óra elteltével még mindig inkább levesre hasonlított mint porköltre, bár az ize sokak szerint kitünő volt. A remény azonban megmaradt, hogy "a nyári hőség július végére majd elpárologtatja a főlős vízmennyiséget és porköltformát ölt az ételköltemény".

Maksa Zoltán azt is elárulta, hogy Szarvas a kedvenc városai közé tartozik, nagyon sokszor megfordult már itt. Különösen a '80-as években járt sokat a DATE főiskolai karára, illetve az Övöképzőbe, sőt a Vas-és Fémpari Rt rendezvényein is többször fellépett. Mint mondta, "jölesik egy pesti embernek megtapasztalni a vidék nyugalmát." ... Csak azt sajnálta kicsit, hogy mostanában - talán anyagi okokból, talán más miatt -, egyre kevesebb a vidéki fellépési lehetőség.

Dobni is és rügni is lehetett a labdát ezen a napon, lévén a találkozói programját futballmérkőzés és kosárlabdameccs is színesítette. Igaz, az érdeklődés még jóindulattal is csak szerénynek nevezhető, alig-alig sikerült a csapatokat összeszedni. S talán furcsának tűnik, de ez mégis pozitív dolog, merthogy a városvezetők olyan jól érezték magukat a Liget Kempingben megtartott szabadtéri pikniken, hogy nem volt kedvük eljónni onnan egy kis sportolás kedvéért.

Végül is a foci- és a kosárlabdacsapatok is összeálltak, igaz némi késéssel. A futballmérkőzés helyszíne az Erzsébetligeti sportpálya volt, ahol egy, a pálya eredeti méreténél jóval kisebb küzdőteret jelöltek ki, melyen aztán a polgármesterek és az újságírók igen kis létszámú csapatai mérték össze tudásukat. Utóbbiak 2:1 arányban alulmaradtak a küzdelemben (a dolog még az sem segített, hogy lapunk felelős szerkesztője is

erősítette a saját csapatát). A kosárlabda-mérkőzésen - a focival ellentétben - igen nagy létszámú szurkolótábor jött össze, sokan biztatták a csapatokat. A politikusok száma itt is kevesebb volt, így a szarvasi öregfiúk közül néhányan az ő táborukban forgatták a labdát. A politikusok csapatának tagjai egyébként korábban vala-

ennyien neves kosárlabdázók voltak, nem csoda tehát, hogy ők kerültek ki győztesen, mégpedig 63:46 arányban. A szervezők gondoskodtak arról is, hogy a mérkőzés szünetében se unatkozzon a közönség: aerobik bemutatók színesítették a programot, melyeknek színvonala - s ezt a vendégek is megerősítették -, igen magas volt.

A halászléfőző verseny mezőnyében a kalocsaiak nemcsak kitünő főztjükkal, hanem szép népviseletükkel is felhívták magukra a figyelmet. Természetesen - a többi benevezett csapat-hoz hasonlóan - az ő halászléjük is különleges nevet viselt: Dunai mosolygós, pirospaprikás. Az magától értetődő, hogy egy kalocsai ételt pirospaprikával fűszereznek, sőt az is világos, hogy azért "dunai", mert a Dunából fogott halakból főzik... de hogy mitől "mosolygós", arra a laikus nehezen jöhetett rá. Éppenezért mi is Gerendai Jánostól, a csapat főszaká-

csától kértünk a dologra magyarázatot.

- Egyszerű: azért kapta ezt a nevet, mert a belefőzött kis piros cseresznyepaprikák szinte mosolyognak az emberre a bográcsból. A mi halászléünk egyébként attól különleges, hogy nagyon sokféle halból főzzük hozzá az alaplevet. Van benne keszeg, ponty, harcsa, compó, süllő. Hagymával, zöldpaprikával, erős csöves paprikával, s a különleges "kalocsai tűzpiros" örölpaprikával fűszerezzük. Az alaplevet aztán felöntjük és tiszta pontyfilével főzzük össze, a végén

pedig egy gondolatnyi vörösborral megvadítjuk az egészet. S ami még nagyon fontos: a kifilézt pontyzeleteket legalább két órával hamarabb besózzuk, piros törtpaprikával és kevés reszelt vöröshagymával megszórjuk, így hagyjuk állni, ettől aztán a főzés után még finomabbak.

Mint kikerült, a csapat főszakácsa civilben is főszakács: konyhavezető a kalocsai Csajda csárdában. S hogy a főzést valóban kitünő volt, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy elsősk között ürlött ki a bográcsa.

A polgármesterei randevű záró programja a Szarvas Város Önkormányzata által szervezett jótékonyági est volt, melynek sikerére garanciát jelentett a közreműködésre felkért Benkó Dixieland Band. A bál keretében kihirdették "A mi városunk" elnevezésű karikatúra pályázat eredményét is, a díjakat a zsüri nevében Selmezi Tibor író, humorista adta át. Az első díjat Szabó László Róbert Marabu kapta, aki Vácról küldte be pályázatát, második helyezést lett Németh György Szegedről, harmadik pedig Dluhopolszky László Budapestből. A zsüri különdíjat egy szarvasi pályázó, Bagi Anita kapta. (A díjnyertes karikatúrákat lapunk mult heti számában már bemutattuk).

A jótékonyági esten közel 380 ezer forintnyi adomány

gyűlt össze, melyet az önkormányzat a Nagyszaladosok Szarvasi Egyesületének, számítógép vásárlásra ajánlott fel. A bállal tehát lezárult a IX. Városi Polgármesterek találkozója. Jövő-

re, immár tizedik alkalommal ismét találkozunk majd - akkor Gyöngyös lesz a házigazda.

Az oldalt írták:
Janeicskó Katalin
Lipták Judit